

Zeus

Zelená udává směr

Milí čtenáři,

zdravím Vás v předvánočním čase. Třetí číslo časopisu *ZEUS* je tu! Po letních prázdninách jsme se vrátili do školních lavic. Někteří už možná tušili, že to nebude nadlouho. Pár týdnů jsme si společně užili a následovala znovu online výuka z domu. Ničeho jsme se nezalekli, už od jara přece víme, jak taková online výuka vypadá. Všechno jsme zvládli, jak se nejlépe dalo. Někteří sami, někteří vzdáleně s kamarády, spolužáky. Nejednou, hlavně u menších dětí, pomáhali v online hodinách i s domácími úkoly rodiče, prarodiče nebo sourozenci, za což jsme jim velmi vděční.

Nyní už situace vypadá slibně – celý první stupeň a devátáci chodí do školy, ostatní třídy se střídají doma a ve škole. Doufejme jen, že po Vánocích se budeme mít ještě lépe a budeme se ve škole setkávat všichni!

A teď už k časopisu samotnému. *ZEUS* bude vycházet dvakrát ročně jako dosud. Na jeho tvorbě se podílely především paní učitelky, ale to brzy přestane... Byla by škoda, aby časopis vůbec nevycházel, když je mezi Vámi spousta talentovaných a nadšených mladých lidí, kteří si časopis zvládnou připravit sami. **Baví tě psát články, příběhy nebo básničky? Vymýšlet soutěže a aktivity pro ostatní? Kreslit? Pracovat na počítači s grafikou? Jsi kreativní? Pak hledáme právě tebe! ☺ Cokoli, co myslíš, že by se mohlo hodit do časopisu, pošli na email petra.dvorakova@zsbce.cz nebo michaela.bohacova@zsbce.cz.** Neboj, nemusíš se nikde přihlašovat. Stačí, když pošleš cokoli – třeba článek, kvíz, obrázek... Fantazii se meze nekladou. Další žáci z ostatních tříd se k Tobě připojí a společně vytvoříme jarní číslo časopisu, na které se někteří jistě těší už teď. Odměna Tě nemine!

Na vzniku tohoto čísla se podílely především paní učitelky z prvního a druhého stupně. Všem tímto moc děkuji.

Teď už mi jen dovoluňte popřát Vám krásné vánoční svátky, plné pohody, odpočinku (i od školy), se spoustou cukroví a pohádek!

Petra Dvořáková

Jak to bylo...

Ocitli jsme se v nouzovém stavu – jsme vylekaní, opatrní, nebo naopak lhostejní a bezohlední, v tom nejlepším případě se zajímáme, co dělat, abychom se nenakazili a nebyli nakaženi.

Možná by nám i v této době mohly pomoci znalosti z historie, například o moru.

Dodnes jsou v mnoha městech tzv. morové sloupy. Byly budovány na místech, kde byly pohřbeny oběti moru, jako poděkování za konec morové nákazy a také jako ochrana před další morovou epidemií.

Už ve středověku si lidé chránili dýchací cesty – možná jste viděli ve filmu či na obraze postavy v kápích se zobákem. Hrůzostrašná maska ve skutečnosti sloužila jako filtr s vonnými bylinami.

<https://dvojka.rozhlas.cz/karel-cerny-rouscky-znali-uz-v-17-stoleti-v-masce-se-zobakem-byla-smes-bylin-8347712#&gid=asset&pid=1>

Proti tomu jsou naše dnešní roušky a respirátory téměř módním doplňkem, byť nepohodlným a omezujícím.

Co je ale zajímavé pro nás: už ve středověku fungovala karanténa a nefungovaly školy. V 17. století byly uzavřeny téměř na dva roky. A přesto vznikaly nové vynálezy, vědci přicházeli s novými objevy. Jako příklad se hodí např. všem dobře známé Newtonovy fyzikální zákony. Je na nich úžasné, že fungují, i když je neznáme, ale pokud se s nimi seznámíme, víme, proč používat v autě bezpečnostní pásy, proč při zakopnutí neletíme nahoru, ale natlučeme si kolena, nebo proč auto u přechodu pro chodce nedokáže zastavit „na fleku“.

Ani dva roky bez školního vzdělání nezabránily Newtonovi získat vzdělání a formulovat dodnes platné zákony. Vzdělání tedy není o moderních technologiích, je o naší cílevědomosti a sebekázni a pílí.

Fotogalerie ze školních akcí

V letošním školním roce není tolik akcí, kolik bychom rádi, ale stihli jsme mnoho zajímavého. Jen se na to podívejte!

Bezpečná cesta do školy je projekt pro žáčky první a druhé třídy. Děti se seznamovaly s okolím školy, učily se bezpečně přecházet na přechodu a naučily se i některé dopravní značky!

Prvňáčci poznávali nejen okolí školy, ale také svoje nové spolužáky. Zahráli si společně hry a užili si vycházku v přírodě.

Třetáci se také vydali na procházku do přírody! Kromě toho stihli navštívit hrad v Boskovicích a také středověkou výstavu v muzeu. Bylo to moc zajímavé!

Začátkem října se **žáci třídy 5.B** zúčastnili besedy na téma středověk. Pozvání na školní dvoreček přijal tatínek našeho žáka, pan Pavel Blézl, který se zabývá historickým šermem. Pan Blézl nás seznámil s životem v tehdejší době a se zbraněmi i oděvem středověkého rytíře. Všechny přinesené předměty jsme si mohli vyzkoušet a osahat. Také zodpověděl naše zvědavé otázky. Povídání bylo velice zajímavé a poutavé a pomohlo nám k poznání historie. Moc děkujeme!

Příznejte se... Kdo z Vás je rád, že zase může chodit do školy?

Žáci 5.A ano!

Tímto končí fotogalerie toho, co se událo na naší škole od září do prosince 2020. Fotografie ze školní družiny najdete na stránkách školy. Těšíme se na další společné zážitky i fotografie!

Do you speak English?

Ve třetí třídě se začínáme společně učit anglicky a vídáme nové paní učitelky. Od září do prosince jsme se toho naučili opravdu hodně! Už umíme pozdravit, představit se, zeptat se na jméno našeho kamaráda, napočítat do deseti, říct, kolik je nám let, pojmenovat barvy a školní pomůcky, půjčit si některou pomůcku od kamaráda, pojmenovat hračky a jídlo, říct, co máme a nemáme rádi... A je toho ještě víc! Už teď se nemůžeme dočkat, co nového se naučíme, a kdy už konečně budeme moct v angličtině zase zpívat 😊

Hnutí Na vlastních nohou - Stonožka

Hnutí Na vlastních nohou - Stonožka v letošním roce oslavilo 30. výročí založení a zároveň 20. výročí spolupráce s Armádou České republiky.

Každoroční výtvarná soutěž se proto nesla v tomto duchu a dostala název **Stonožka je, aby děti byly šťastné.**

Současná situace kolem nemoci covid-19 způsobila, že na vypracování obrázků bylo velmi málo času. Přesto se řada našich žáků s chutí pustila do práce a 6. a 7. ročník nakonec poslal koncem září několik zdařilých prací do Plzně, kde pod záštitou náčelníka Generálního štábu AČR ČR armádního generála Aleše Opaty, J. Em. Dominika kardinála Duky a primátora města Martina Baxy vznikla krásná výstava. Fotografie z ní si můžete prohlédnout na www.stonozka.org.

Naše škola byla oceněna diplomem (najdete ho na nástěnce hnutí, naproti školní knihovně), na čemž mají velký podíl především žáci 7.A, kteří společně vytvořili puzzle složené z 15 dílů.

Proč není vhodné užívat... aneb Malé jazykové okénko

Slovník praví, že **rád** znamená „*s chutí, se zálibou, s radostí, s potěšením, ochotně*“ - ráda si pospím, rádi se najíme, přijdu rád, je rád na světě, to ráda vidím.

Anglicky se totéž někdy vyjadřuje pomocí **like** (mít rád), jindy pomocí **be glad** (být rád, cítit potěšení nebo štěstí). Např. *she was glad to be at home* přeložíme jako *byla ráda, že je doma*.

V češtině se „*být rád*“ běžně používá právě takhle – s vedlejší větou: Jsme rádi, že máme šikovnou dceru. Budeme rádi, pokud náš tým vyhraje. – Jenže dnešní uspěchaná doba vede k úspornému vyjadřování (nebo jsme čím dál línější?). Ale ne všechno jde použít – nemůžeme být rádi kvůli dobrému obědu, ohledně získané jedničky nebo z nové žehličky.

Vyřešil to dnes často užívaný obrat **být rád za něco**, který kopíruje spojení „*být za něco vděčný*“. Je tu ale významový rozdíl: vděční jsme nejen za něco, ale i někomu, jinak by byla vděčnost jaksi neúplná (=děkovat nejde, aniž by díky měly svého příjemce). Zatímco jsem-li „**za něco ráda**“, vyjadřuji jen svůj libý pocit – poděkovat netřeba. Kdo ví – třeba se v jazyce odráží i všeobecný úbytek vděčnosti.

Rád má oproti **vděčný** jednu výhodu: je kratší a důraznější. Kdyby měla slova barvy (a někteří lidé je tak vnímají) rád by bylo nejspíš červené, zatímco vděčný třeba pomněnkově modré. Nevýrazné.

Jsem vděčná za život a výchovu svým rodičům, životu za upřímné přátele a krásná setkání s nimi. A jakkoli nejsem ráda za covid-19, snažím se zodpovědným chováním přispět k jeho zkrocení.

Mgr. Jana Svobodová

1. ročník Invenční soutěže mladých začínajících autorů

Ještě v loňském roce proběhla na Masarykově střední škole v Letovicích soutěž pro mladé autory. Loňští šestáci, tedy letošní sedmáci, se soutěže zúčastnili a vy si nyní můžete přečíst některé jejich práce! Naše žákyně Tereza Těžká za svou povídku dokonce obdržela ocenění a diplom.

Skřítek Kurka (autorka Terezie Těžká, 7.C)

V jednom malebném městečku jménem Boskovice začíná můj příběh, který vám vypoví vše o skřítkovi Kurkovi.

Jako každý večer u Joových připravila maminka k večeři oblíbené topinky. Joovi topinky opravdu milují!!! Jedí je s máslem, česnekem, kečupem, hořčicí, ale i s masem. A že je jich pět, tak těch topinek musí být opravdu moc. Tatínek, ten spořádá alespoň 5 topinek, maminka sní 3 topinky a Tereza, Eliška a Tomášek zbaští každý 1-2 topinky.

To vám je každý večer taková vůně, že to z lesa přilákalo i skřítko Kurku, který celý svůj život žil v krmelci, kousek od domu Joových. Kurka zbožňoval sušený chléb, který hodní lidé nosili do krmelce zvířátkům.

Když Joovi měli večer opět topinky, maminka po jejich usmažení otevřela okno, aby se vyvětralo. V tom se Kurka odvážil a vlezl oknem do kuchyně. Brzy si našel útulné místo u koše pod dřezem, kde to nádherně vonělo, a to proto, že Joovým kůrky z topinek nechutnaly, a tak je odkládali do zbytků.

Kurkovi bylo u Joových dobře, každý večer měl kůrky např. s máslem, kečupem... Ale jak mu bylo dobře, tak si zapomněl dávat pozor, aby ho nikdo neviděl.

Jednou po večeři šla maminka vyhodit kůrky a strašně se polekala. S Kurkou na sebe vyjeveně koukali a nevěřili vlastním očím. Malý ušatý skřítek se zelenou čepicí a s nosem jako knoflíček, dlouhýma špičatýma ušima, které mu trčely z pod čepice, nad modrýma očima se vlnily hnědé vlásky, žlutý kabátek s hnědými knoflíky skrýval kulaté tělíčko a chroupal právě s obrovskou chutí kůrku chleba!

Maminka se sice lekla, ale bylo jí hned jasné, že se jedná o skřítko. Opatrně ho vzala do ruky a zeptala se: „Kde ses tady vzal? Ty máš teda hlad!“ Kurka jí vše vypověděl a stali se přáteli.

Od té doby se stal Kurka členem rodiny Joových. A naučil je jíst kůrky, které tak miloval. Žili spolu šťastně až do konce života a cpali se topinkami od rána do večera.

Na Zelené máme skřítky (autor Jiří Zeman, 7.A)

V Boskovicích ve škole, které se říká Zelená, ve třídě VI.A za tabulí bydlí dva malí skřítki - Pepa a Jouza. Dělají spolu různé lumpárny. Nejraději dětem přeobjednávají obědy, dávají na židle připínáčky, namáčejí křidu ve vodě a ujídají dětem svačiny.

Když ve škole povolili dětem o přestávkách používat telefony, všechny děti na nich neustále hrály. Jouzovi se to začalo líbit a hrál s nimi taky. Pepovi se to ale vůbec nelíbilo, protože neměl s kým dělat lumpárny. Jednoho dne, když Pepa jen tak seděl, přišel za ním Jouza s telefonem, který našel někde na chodbě. Mohl hledat majitele, ale začal na něm hrát hry a hrál a hrál celé dny a noci. Pepa z toho byl smutný, protože si neměl s kým hrát. Proto Jouzu neustále nabádal, aby telefon vrátil, ale on ho vůbec neposlouchal.

Jednou po vyučování, když už ve třídě uklízela paní uklízečka, šel Jouza po parapetu s telefonem a ničeho kolem sebe si nevšímal. Najednou uklouzl a spadl přímo do kbelíku s vodou a začal se topit. Naštěstí ho uslyšel kamarád Pepa a přispěchal mu na pomoc. Když Jouzu vylovil, Jouza děkoval a běžel se osušit. Pak sliboval, že už nikdy nevezme mobil do ruky.

A tak když už Jouza nehrál na telefonu, mohli si zase hrát spolu. Pepa byl moc rád, že má zpět kamaráda, se kterým může řídit a dělat lumpárny, jak se na skřítky sluší.

Líbí se Vám povídky? ☺ V dalším čísle zveřejníme další!

- **pro 1. stupeň**

Napiš krátkou básničku, ve které se objeví tato slova: **jaro, škola, radost.**

- **pro 2. stupeň**

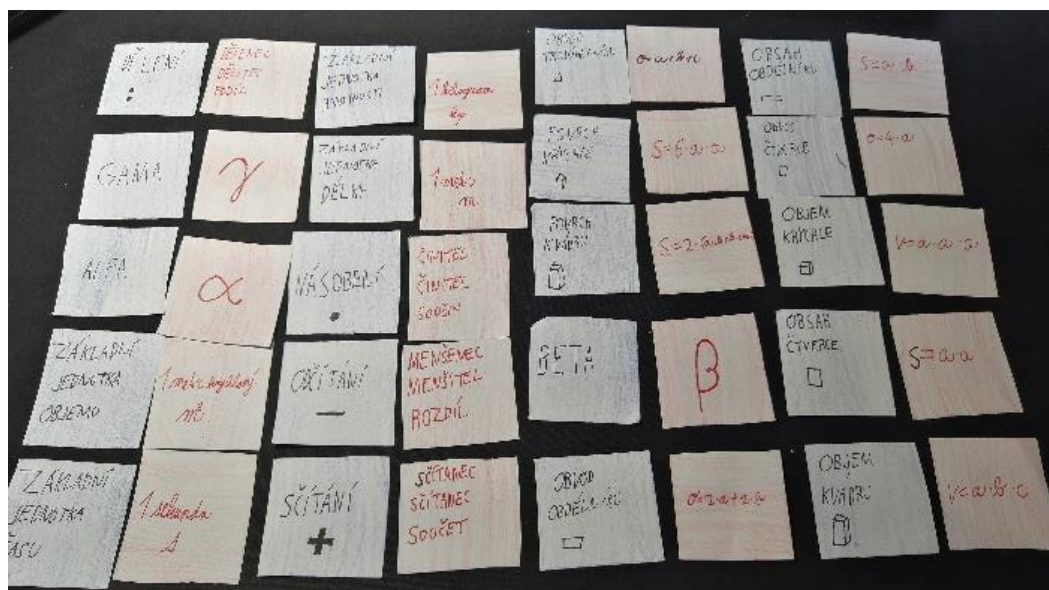
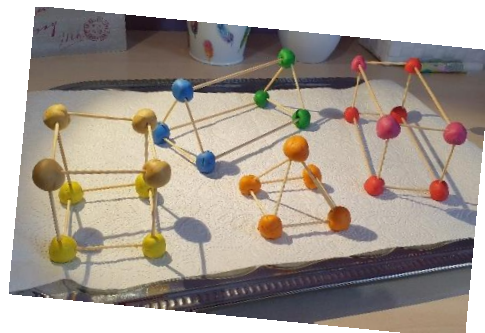
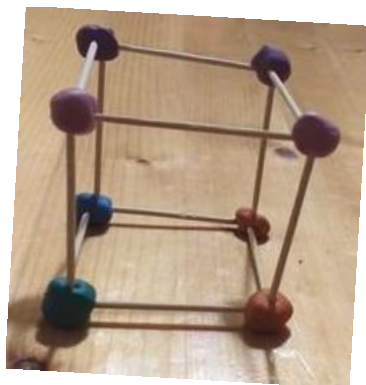
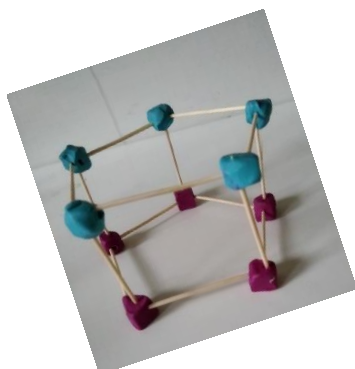
Napiš krátkou básničku, ve které se objeví tato slova (v jakémkoli pádě): **jaro, den, zábava, rád/.**

Jestli chcete, můžete napsat básničku v angličtině (se slovy **spring, day, fun, like**).

Svůj výtvar přineste **do kabinetu** v přízemí (vedle 5.A) paní učitelce Dvořákové nebo Boháčové nebo jej zašlete na emailovou adresu **petra.dvorakova@zsbce.cz do konce března**. Nezapomeňte uvést Vaše jméno a třídu. Některé z básniček odměníme.

Těšíme se!

Mezi našimi žáky nejsou jen talentovaní spisovatelé, ale také matematici! **Šestáci a sedmáci** v distančních hodinách matematiky vyráběli modely geometrických těles nebo matematické pexeso. Jen se podívejte, jak jim to hezky šlo!

Historický kvíz

Jaká výročí jsme letos „prošvihli“:

1. Tato 400 let stará událost se odehrála na začátku třicetileté války, trvala zhruba 2 hodiny a pro naši historii měla nedozírné následky: popravu významných českých šlechticů, exil mnoha významných osobností, poněmčování obyvatel...

Kdy (přesné datum) a kde (místo) se tato událost odehrála?

2. Osobnost, od jejíhož úmrtí letos uplynulo 350 let, patří nejen do české historie. Nedobrovolně odešla z Čech, věnovala tvorbě slovníků, výuce jazyků a pokusila se sestavit encyklopedii vědomostí lidstva.

Jak se tato osobnost jmenuje a kdy/čím si připomínáme její narození?

3. Od narození další osobnosti letos uplynulo 200 let. Proslula svou krásou i životem, kterým pobuřovala tehdejší společnost. Známe ji pod pseudonymem, s jejím dílem se setkáváme ve škole, ale i v televizi nebo v kinech.

Jaké je vlastní jméno této osobnosti a jaká dvě díla znáš (četl/a nebo viděl/a).
SK

200 let

1820 * B. Němcová

Barbora Panklová, Babička, Divá Bára

350 let

JAK, 28. březen – Den učitelů

400 let

8. 11. 1620 – bitva na Bílé hoře

Vánoční kvíz

Dokážeš říct, v čem spočívají tyto Vánoční tradice?

Pokud ne, zeptej se paní učitelky, jistě ti poradí ☺

Baví tě psát články, příběhy nebo básničky? Vymýšlet soutěže a aktivity pro ostatní? Kreslit? Pracovat na počítači s grafikou? Jsi kreativní? Pak hledáme právě tebe! Cokoli, co myslíš, že by se mohlo hodit do příštího čísla časopisu, pošli na email petra.dvorakova@zsbce.cz nebo michaela.bohacova@zsbce.cz do konce března. Děkujeme 😊

Dva kapři se spolu přeli,
kdo je lepší v rybníce.
Brzy je však přerušila
rozumnější bělice.
Přestaňte se hádat, braši,
jistě každý uvěří,
že jste oba stejně dobří
na vánoční večeři.

Krásné svátky vánoční a hodně štěstí v novém roce!

